



Jógvann saman við Emmu og börnunum Amaliu og Símun. Mynd av gravsteininum var í seinasta parti

um tað, sum skuldi gerast. Skipari tá, og 27 ár fram, gjørdist Poul Nikláí við Ryggjagarð í Nólsoy, og fóru teir til Spanien við fiskinum. Jógvann bert versnaði og 14. júlí 1885 doyði hann. Umstøðurnar vóru ikki góðar í húsinum. Fimm



Emma doyði bert trý ár aftaná Jógvann



Delfínin, sum Jógvann lat byggja

vóru børnini, og tað yngsta var nýføðingur. Jógvann sendi boð inn í Heiðar eftir hálv systir síni Malenu, ið var gift við Jógvanni Petersen á Høgabóli, og spurdi hana, um hon ikki kundi taka sonin Símun aftur við sær og hava hann. “Komi eg fyri meg aftur, skal eg lona tær væl, men skal eg hiðani, skal Vár-harra lona tær,” segði Jógvann við systrina. Hann kom so at vaksa upp hjá fastrini, og gjørdist navn-framur vinnulívsmaður. Ein av eftirkomarunum Sverri Joensen hevur skrivað áhugaverdu ættarsøguna “Á Høgabóli.” Jógvann hevði fingið grundstykki við Tinghús-vegin, men náddi ikki at byggja húsini liðug, áðrenn hann doyði, men Emma bygdi húsini liðug. Húsini blivu kallað Simonsens hús. Í dag eru tey kend sum Sloans hús. Børnini hjá Emmu og Jógvann vóru: Amalia (1874-1888) Hans (1875-1880) Símun (1877-1947) Johannes (1880-1957)

Vilhelm (1882-1951)
Johan (1884-1910)

Trý av børnum Amalia, Hans og Johan doyðu ung. Bert tvey av børnum finga eftirkomarar, og tey vóru Jóhannes (Klett) og Símun. Tað gekk heldur ikki væl hjá Emmu. Hon fekk eisini tuberklar og doyði 14. februar 1888. Hildið verður, at hon eins nógv doyði av sorg. Tá búgvið kom til viðgerðar í skiftirættinum var hálvbeiggi Jógvans, Johan í Høgvík, settur at vera verji hjá børnunum. Alt í búnum varð selt á uppboði. Nakað væl hava tey átt av ognarlutum. Tað vóru ikki færri enn 264 vørunummur í búgnum. Hetta varð selt fyri kr. 725,29. Húsini vóru seld fyri kr. 2.320. Jógvann, ella Kaptein Simonsen, sum hann vanligi varð nevndur, eigur at verða taldur millum teirra, ið ruddi rás og kveikti lív í tann føroyska sluppfiskiskapin. Hann var teirra millum, sum lögdu stóði undir góðan føroyskan sjómansskap, føroyskan fiskiskap og føroyska sigling. Hann vandi nógvar ungar føroyingar upp á skipsdekki. Hann lat komandi ættarliðið við sínum stillføri og síni tign sína mentan, vitan og royndir innan sigling og sjómansskap.

Clotilda misti dreingin beint áðrenn tey skuldu giftast
Hini børnini hjá Emmu og Jógvann fóru til systrar hjá Emmu at vera. Ættin hevur víst teimum virðing við at hava reist teimum prýðligar gravsteinar, sum vit kunnu lýsa í hesi grein. Johannes vaks upp hjá mostrini Clotilde, kallað Tilda. Sum ungur var hann telegrafistur í Havn. Síðani fór hann at handla og átti Dungagarð í Havn. Hann fekk sær eftirnavnið Klett. Tilda var ógift. Hon keypti sær húsini uppi í Knútsstovu á Høgareyni, har hon hevði café og handil. Í sínum ungu døgum var hon nógv í húsinum hjá Enokki Bærentsen, sum búði í Arnesminde og handlaði har. Hon var húsfólk har og hevði Johannes hjá sær.

Marin misti bæði síni fosturbørn
Johan og systirin Amalia fóru til mostrina Marin, sum búði í barndómsheiminum undir Kletti saman við mammuni Johonnu. Men Amalia doyði longu sama árið, sum mamman. Johan fór niður á lærarskúla á Jonstrup Seminarium. Hann gjørdist lærari í Fuglafirði. Men eftir eitt ár doyði hann á sanatorinum í Høydølum tann 20. maí 1910, bert 25 ára gamal. Marin kom at liggja undir

liðini á Johan í kirkjugarðinum.

Marin var so ófør at seyma, og hon seymaði nógv fyri havnarfólk. Bæði havnargentur og bygðargentur gingu til hennara at læra at seyma. Hugnaligt og vakurt var í heimi hennara. Í stovuni vóru eggklingrut borð og fyra stólar, drignir við floyalsklæði í Chr. 8 stíli. Fram við bróstinum stóð ein sera vøkur chaiselong, drigin við svørtum klæði av rossahári. Á einum brósti hingu myndir av Alexanduri 3. zari av Russlandi og drotning hansara Dagmar, dóttir Christian 9. av Danmark, báðar í gyltum rammum. Á hinum bróstinum hekk ein mynd av franska keisaranum Napoleon Bonaparta og drotning hansara Mariu Louisu úr Eysturriki. Millum tey stettaði lítli sonur teirra. Undir myndini stóð prentað: "Kongen af Roms første skridt." Ein fjórða mynd hekk eisini á bróstinum í stórum gyltum ramma. Hon var av Jesusi, tá ið hann var stokkin inn á gólvið hjá Martu og Mariu. Marin segði seg ikki vera gamla gentu, hóast hon ongantíð var gift. Hon hevði verið trúlovað, og alt stóð til reiðar til brúðleyp. Brúðgómurin kom ein dagin, hann skuldi fara norður til Klaksvíkar í innanoyggjasigling, niðan til hennara og vildi síggja hana í brúðarkjólum. Hon so gjørdi. Hann fór so norður til Klaksvíkar og á vegnum slerdi hann út og druknaði. Eftir kirkjubókini hendi 3. September 1876 tann vanlukka, at “ungkarl, skibsfører Jørgen Frants Hansen, 30 Aar, faldt over Bord paa Rejse fra Thors-havn til Klaksvig og druknede.” Hetta bendir á, at brúðgómurin var Jørgen Frants í Baianstovu, sonur kallsmannin Hans Jacobsen og Christine Jakobsdatter. Jørgen Frants var føddur 12.oktober 1845.

Ella gjørdist vermóður Knud Lambaa
Tað er ikki nógv vit vita um Ellu, men har fór Vilhelm at vera. Ella var gift við Birgar Samuelson. Dimmalætting skrivaði hesi minningarorð um hann: “B.A. Samuelson er født i Haldersvig og fik sin første Købmandsuddannelse hos den meget afholdte Købmand Hans Peter Abrahamsen i Haldersvig, der drev Filialforretning for A.W. Skibsteds Handel i Thorshavn. I ung Alder flyttede B. A. Samuelson til Thors-havn, hvor han blev Handelsbetjent i A.W. Skibsteds Forretning sammesteds. I denne Forretning havde han Ansættelse i otte Aar, indtil han etablerede sig



Byrger og Ella saman við Villa hjá Emmu og Jógvann og dóttirini Onnu

egen Forretning i Thors-havn. I bedste Alder blev han angrebet af Lungetuberkolose, men fortsatte desuagtet Forretningen i nogen Tid ved anden Hjælp, medens han selv søgte Helbredelse for sin Sygdom, dels udenfor Færøerne. Han kom i sin Forretning i forbindelse med mange Mennesker og skaffede sig ved sin vindende Personlighed mange Venner. Han var medlem af Føringafelags første Bestyrelse og var Foreningens første Kasserer. B.A. Samuelson var meget national, men lededes i saa Henseende af Kærlighed til sine Fødeøer og færøsk Sprog. Derimod nærede han aldrig Uvilje, langt mindre hadskhed, til anden Side. Han var fra sin Ungdom en religiøs Mand, men han var ingen “retningsmand.” Sin Fødebygds Kirke skænkede han en pæn Lysekroner. Han havde sine meningers Mod, var elskværdig i alle Maader at være paa, og hans Udtalelser, selv om de kunde være af en vis Skarphed, stødte ikke. Alle vi som kendte ham godt vil bevare hans Minde og savne ham.” Vilhelm tók við handlinum eftir fosturpápan.

Keldur:
Sverri Joensen og Niels J. Arge

Vit ynskja ættini eina góða ættarstevnu. Vit koma seinni við at hava frásøgn frá ættini í Miðvikuni



Johannes vaks upp hjá mostrini Tilda



Johan hjá Emmu og Jógvann gjørdist bert 25 ár

Komandi partur
Komandi partur er um Svend Olsen. Sonur hansara Óla Svend gjørdist ein kendur ævintýrari